

P7_TA(2012)0196

Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2010 m. metinė ataskaita (2011/2154(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 29 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „2010 m. Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu metinė ataskaita“ (COM(2011)0595) ir prie jos pridedamus dokumentus (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 ir SEC(2011)1109)¹,
- atsižvelgdamas į vienuoliktąją OLAF veiklos ataskaitą – 2011 m. metinę ataskaitą²,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2010 finansinių metų metinę biudžeto vykdymo ataskaitą kartu su institucijų atsakymais³,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Audito Rūmams dėl Komisijos kovos su sukčiavimu strategijos (COM(2011)0376),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos Sąjungos finansinių interesų apsauga taikant baudžiamosios teisės normas ir atliekant administracinius tyrimus. Integruota mokesčių mokėtojų lėšų apsaugos politika“ (COM(2011)0293),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją dėl ES pastangų kovoti su korupcija⁴, į savo 2010 m. gegužės 18 d. pareiškimą dėl Sąjungos pastangų kovoti su korupcija⁵ ir Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Kova su korupcija ES“ (COM(2011)0308),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 325 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento⁶,

¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf.

² http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf.

³ OL C 326, 2011 11 10, p. 1.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0388.

⁵ OL C 161 E, 2011 5 31, p. 62.

⁶ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

- atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos¹,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 6 d. rezoliuciją dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2009 m. metinė ataskaita²,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą (A7–0121/2012),
- A. kadangi ES ir valstybės narės turi bendrą atsakomybę už ES finansinių interesų apsaugą ir kovą su sukčiavimu ir kadangi labai svarbus glaudus Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimas;
 - B. kadangi svarbiausia valstybių narių atsakomybė – įgyvendinti apie 80 proc. Europos Sąjungos biudžeto ir rinkti nuosavus išteklius, *inter alia* PVM ir muitų pavidalu;
 - C. kadangi 2010 m. taikant kontrolės sistemas nustatytų pažeidimų bendras finansinis poveikis sudarė 2 193 mln. EUR, palyginti su 1 757 mln. EUR 2009 m.;
 - D. kadangi Audito Rūmų teigimu, pagal ataskaitas atliktiems mokėjimams poveikį darė reikšmingos klaidos, kurios apytiksliai sudarė su 3,7 proc. klaidų lygio įgyvendinant visą ES biudžetą; kadangi nustatyta, kad kontrolės sistemos buvo tik iš dalies veiksmingos užtikrinant teisingus mokėjimus, ir kadangi pagrindinės klaidų priežastys susijusios su tinkamumo ir viešųjų pirkimų klaidomis;
 - E. kadangi daugeliu atvejų Audito Rūmai mano, kad valstybių narių valdžios institucijos turėjo pakankamai informacijos ir prieš atlikdamos mokėjimus galėjo nustatyti ir ištaisyti bent keletą klaidų, ir kadangi Audito Rūmai mano, kad vis dar reikia tobulinti valstybių narių taisomąsias priemones ir audito veiklą;

Bendri pamąstymai

1. pabrėžia, kad dėl pasaulinės finansų krizės, visų pirma euro zonos krizės, kurią ES šiuo metu patiria, būtina nustatyti specialias priemones, kurios turi būti įgyvendintos siekiant užtikrinti ES finansinių interesų, kurie yra tiesiogiai susiję su valstybių narių finansiniais interesais, apsaugą įplaukų požiūriu; mano, kad Europa, griežčiau įgyvendindama fiskalinę politiką, visų pirma mažindama ES šešėlinės ekonomikos mastą, kuris, kaip apskaičiuota, sudaro apie vieną penktąją oficialaus BVP³, galėtų įveikti krizę;
2. pabrėžia e. valdžios potencialą didinti skaidrumą ir kovoti su sukčiavimu bei korupcija, ir taip apsaugoti viešąsias lėšas; atkreipia dėmesį į tai, kad Europa atsilieka nuo savo pramonės partnerių, be kita ko, dėl sistemų sąveikos stokos⁴; pabrėžia, kad Europa, ypač

¹ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

² Priimti tekstai, P7_TA(2011)0142.

³ Friedrich Schneider, „31 Europos ir 5 kitų EBPO šalių šešėlinės ekonomikos mastas ir plėtra nuo 2003 iki 2011 m.“ (angl. Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2011), paskelbta <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>;

⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245).

per krizę, privalo dėti daugiau pastangų siekiant naujos kartos e. valdžios, kuri sudarytų sąlygas didesniai viešųjų finansų skaidrumui;

3. atkreipia dėmesį į tai, kad elektroniniai sandoriai ne grynaisiais pinigais yra registruojami dokumentuose, todėl tampa sunkiau dalyvauti šešėlinėje ekonomikoje, ir į tai, kad tarp elektroninių mokėjimų dalies valstybėje ir jos šešėlinės ekonomikos masto, regis, yra stiprus ryšys¹; ragina valstybes nares sumažinti privalomiems mokėjimams ne grynaisiais pinigais nustatytas viršutines ribas;
4. pabrėžia būtinybę teikti patikimus statistinius duomenis apie sukčiavimo ir korupcijos mastą, visų pirma apie mokesčių ir maito mokesčio vengimo mastą ir netinkamą ES lėšų naudojimą vykdant organizuotus nusikaltimus; apgailestauja, kad, nepaisant pakartotinių Parlamento raginimų, Komisija nesugebėjo šių duomenų pateikti;

Bendrosios pastabos

5. pabrėžia, kad sukčiavimas – tai iš anksto apgalvotų nusižengimų pavyzdys, kuris yra nusikalstama veikla, o pažeidimai – tai taisyklių nesilaikymas, ir apgailestauja, kad Europos Komisijos ataskaitoje sukčiavimas nagrinėjamas neišsamiai, o pažeidimai aptariami labai plačiai; pabrėžia, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 325 straipsnyje kalbama apie sukčiavimą, o ne apie pažeidimus, ir ragina atskirti sukčiavimo ir klaidų sąvokas; prašo, kad kartu su sukčiavimu būtų nagrinėjama ir korupcijos problema;
6. pažymi, kad 2010 m. išlaidų srityje nustatytų pažeidimų finansinis poveikis padidėjo ir sudarė 1,8 mlrd. EUR (arba 1,27 proc. asignavimų), palyginti su 1,4 mlrd. EUR (arba 1,13 proc.) 2009 m; finansinis poveikis įplaukų srityje taip pat didesnis, t. y. 393 mln. EUR (arba 1,88 proc. visų surinktų tradicinių nuosavų išteklių bruto), palyginti su 357 mln. EUR arba (1,84 proc.) 2009 m.;
7. apgailestauja, kad didelė dalis ES lėšų ir toliau išleidžiama netinkamai, ir ragina Komisiją imtis ryžtingų veiksmų siekiant susigrąžinti daugiau neteisėtai išmokėtų lėšų, užtikrinti, kad valstybės narės prisiimtų didesnę atsakomybę už susijusius su pažeidimais nuostolius, kurie dar turi būti išieškoti, gerinti pažeidimų ir sukčiavimo atvejų prevenciją ir jų nustatymą, o netinkamo ES lėšų panaudojimo atvejais nedelsiant stabdyti mokėjimus ir taikyti veiksmingas sankcijas;
8. pažymi, kad 2010 m. pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius padidėjo visuose sektoriuose, išskyrus pasirengimo narystei fondus ir tradicinius nuosavus išteklius, ir kad šis padidėjimas susijęs su 2000–2006 m. sanglaudos fondų įgyvendinimo laikotarpio užbaigimu ir pažeidimų valdymo sistemos (PVS) patobulinimais;
9. pabrėžia, kad, nors buvo atnaujinta ir patobulinta pažeidimų valdymo sistema (PVS) ir dauguma valstybių narių teikia daugiau pranešimų – o dėl to pagerėjo pranešimų kokybė ir jų patikimumas – valstybių narių pranešimo apie pažeidimus metodai lieka skirtingi ir dėl to kyla abejonų dėl nacionalinių pranešimų teikimo sistemų tinkamumo; ragina visas valstybes nares visiškai įgyvendinti PVS ir toliau užtikrinti, kad būtų laikomasi pranešimų teikimo reikalavimų, taip pat sparčiau pranešti apie pažeidimus;

¹ „The Shadow Economy in Europe, 2010: Using Electronic Payment Systems to Combat the Shadow Economy“, Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010 m.

10. taip pat yra susirūpinęs dėl to, kad kai kurios valstybės narės vis dar nevisapusiškai naudoja elektroninio duomenų perdavimo sistemą; ragina šias valstybes nares kuo skubiau ištaisyti padėtį;
11. atsižvelgdamas į rimtas abejones, susijusias su valstybių narių teikiamos informacijos kokybe, dar kartą apgailestauja ir pažymi, kad kai kurios valstybės narės toliau praneša apie nedaug nustatytų pažeidimų ir sukčiavimo atvejų, ir ragina Komisiją informuoti Europos Parlamentą, ar nacionalinės kontrolės sistemos tose valstybėse narėse veiksmingos;
12. primena, kad pagal Europos Sąjungos teisės aktus valstybės narės turi pranešti apie visus pažeidimus ne vėliau kaip per du mėnesius pasibaigus ketvirčiui, per kurį apie pažeidimą pirmą kartą paskelbta administracinė ar teisinė išvada ir (arba) gaunama naujos informacijos apie jau praneštą pažeidimą; ragina valstybes nares dėti visas būtinas pastangas, įskaitant nacionalinių administracinių procedūrų modernizavimą, kad būtų paisoma nustatytų terminų ir sumažintas laikotarpis nuo pažeidimo nustatymo iki pranešimo apie jį; ragina valstybes nares užtikrinti, kad kovodamos su sukčiavimu jos visų pirma siektų apsaugoti mokesčių mokėtojų pinigus;
13. pabrėžia, kad būtini patikimi statistiniai duomenys apie sukčiavimo ir korupcijos mastą, ypač susiję su mokesčių ir muitų vengimu ir organizuota nusikaltėlių, piktnaudžiaujančių ES fondų lėšomis, veikla; apgailestauja, kad, nepaisant pakartotinių EP raginimų, Komisija negalėjo pateikti šių duomenų;
14. yra nusivylęs, kad Komisija negali įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo masto ir kad dėl to nėra galimybės bendrai įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo masto atskirose valstybėse narėse, taip pat nustatyti ir sudrausminti valstybes nares, kuriose pažeidimų ir sukčiavimo mastas aukščiausias, kaip Europos Parlamentas ragino dar 2009 m.;
15. atkreipia dėmesį į pastaraisiais metais sukurtus naujus metodus korupcijos ir sukčiavimo atvejams vertinti ir ragina Komisiją nedelsiant pradėti dėti pastangas siekiant taikyti šias naujas vertinimo priemones ir pateikti korupcijos ir sukčiavimo masto naudojant ES lėšas ir grobstant ES įplaukas vertinimą; tai sudarys sąlygas įvertinti ES lėšų apsaugos nuo netinkamo jų naudojimo ir ES įplaukų apsaugos nuo grobstymo veiksmingumą;
16. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, Audito Rūmais ir kitomis ES audito ir kontrolės įstaigomis prisiimti atsakomybę už sukčiavimo ir korupcijos, susijusių su ES lėšomis, vertinimo priemonių kūrimą;
17. pažymi, kad žemės ūkio sektoriuje taikoma vadinamoji 50/50 taisyklė¹ yra efektyvi paskata valstybėms narėms paspartinti ir užbaigti lėšų išieškojimo procedūras; ragina Komisiją įvertinti, ar šis lėšų susigrąžinimo mechanizmas galėtų būti taikomas ir kituose (sanglaudos ir pasirengimo narystei) sektoriuose, taip pat ar remiantis šia taisykle būtų tikslinga perpus sutrumpinti išieškojimo terminus, t. y., atitinkamai iki dvejų ir ketverių metų;

¹ Remdamasi šia taisykle Komisija gali iš valstybių narių biudžetų susigrąžinti 50 proc. neteisėtų mokėjimų, kurios buvo neišieškotos 4 metų laikotarpiu, o teisminės su mokėjimų išieškojimu susijusios procedūros atveju – 8 metų laikotarpiu. Ši taisyklė taikoma siekiant užtikrinti spartesnį neteisėtai išmokėtų lėšų susigrąžinimą.

18. pažymi, kad Europos Audito Rūmų 2010 m. metinėje ataskaitoje (EAR ataskaita) nustatyta, kad 2010 m. finansinėse ataskaitose nurodyti didelio klaidų kiekio paveikti mokėjimai sudarė 3,7 proc. visų ES biudžeto išlaidų, t. y. apie 4,5 mlrd. EUR;
19. pažymi, jog Audito Rūmų ataskaitoje ir toliau teigiama, kad valstybių narių institucijos, prieš patvirtindamos mokėjimus, turėjo pakankamai informacijos, kad aptiktų dalį klaidų, jas ištaisytų ar jų išvengtų;

Iplaukos. Nuosavi ištekliai

20. primena, kad tinkamas PVM ir maito mokesčių rinkimas tiesiogiai veikia valstybių narių ekonomiką ir ES biudžetą; pabrėžia, kad įplaukų rinkimo sistemų tobulinimas turėtų būti svarbiausias visų valstybių narių prioritetas, visų pirma tų valstybių narių, kurios dabartinėmis ekonomikos sąlygomis patiria didžiausius sunkumus;
21. pabrėžia, kad daugiausia dėmesio reikėtų skirti veiksmingesniam įplaukų rinkimui; pabrėžia, kad sukčiavimo mokesčių srityje ES biudžetas ir valstybių narių ekonomika patiria didžiulių nuostolių ir todėl didėja skolos krizė; primena, kad dabartinės šešėlinės ekonomikos pasekmės padengia piliečiai, kurių pajamos lengvai registruojamos dokumentuose ir atsekamos, pvz., registruoti darbuotojai ar pensininkai;
22. pažymi, kad valstybių narių pateikti duomenys apie pažeidimus tradicinių nuosavų išteklių (TNI) srityje labai skiriasi, ir todėl mano, kad pažeidimų ir sukčiavimo atvejų klasifikacija nuosavų išteklių duomenų bazėje OWNRES nėra visiškai patikima; ragina Komisiją ištirti, kaip būtų galima tobulinti šią duomenų bazę siekiant užtikrinti pateikiamų duomenų patikimumą ir galimybę juos palyginti;
23. ragina Komisiją toliau didelį dėmesį skirti valstybių narių muitinio tikrinimo strategijų įgyvendinimui, ypač su didele rizika susijusio importo srityje, ir gerinti veiklą, susijusią su pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų TNI srityje nustatymu;
24. yra susirūpinęs, kad kontrabanda, ypač cigarečių kontrabanda, lieka didele ES problema, ir dėl jos prarandama daug nacionalinių ir ES biudžeto lėšų; sveikina Komisijos parengtą kovos su cigarečių ir alkoholio kontrabanda per rytinę ES sieną veiksmų planą, taip pat 2010 m. pabaigoje atnaujintą muitinių bendradarbiavimą su Kinija ir Rusija ir patvirtintą strateginio muitinių bendradarbiavimo su abiem šalimis planą;
25. džiaugiasi 2010 m. birželio mėn. atliktos bendros valstybių narių muitinių operacijos SIROCCO, kurią koordinavo Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) ir per kurią buvo sulaikyta apie 40 mln. cigarečių, 1,2 tonų sukamo tabako, 7 000 litrų alkoholio ir 8 mln. kitų suklastotų prekių, rezultatais;
26. pažymi, kad surenkamas pridėtinės vertės mokestis (PVM) sudaro didelę įplaukų dalį, todėl Komisija ir valstybės narės turi stebėti esamas ir naujas sukčiavimo tendencijas ir į jas efektyviai reaguoti; palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą dėl PVM ateities ir ragina pateikti konkrečius pasiūlymus dėl PVM reformos;

PVM nuostoliai

27. primena, kad remiantis Europos Komisijos užsakymu atliktu tyrimu¹, apskaičiuotas vidutinis skirtumas tarp numatomų ir faktiškai ES surenkamų PVM pajamų² buvo 12 proc.; atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad šis skirtumas tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų pasiekė nerimą keliantį lygį: 30 proc. Graikijoje ir 22 proc. Italijoje – šalyse, kurios patiria sunkiausią skolos krizę ir kurių padėtis kelia grėsmę visų 27 ES valstybių narių ekonomikos stabilumui;
28. pabrėžia, kad be mokesčių vengimo ir nemokumo sukeltų nuostolių, skirtumas tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų taip pat padidėja dėl sukčiavimo, ir kad PVM nuostoliai, kurie sudaro milijardus eurų, kompensuojami taikant griežtas taupymo priemones, kurios darys poveikį tiems ES piliečiams, kurių pajamos atsekamos lengviausiai;
29. nurodo, kad nuo tada, kai pradėtas taikyti PVM rinkimo modelis, jis išliko nepakitęs; pabrėžia, kad šis modelis paseno, atsižvelgiant į daugybę pokyčių, susijusių su technologijomis ir ekonomikos sąlygomis;

Muito mokesčio nuostoliai

30. pabrėžia, kad pajamos iš muitų yra svarbi ES tradicinių nuosavų išteklių (TNI) dalis ir svarbus valstybių narių vyriausybių, kurios pasilieka 25 proc. rinkimo išlaidoms padengti, pajamų šaltinis; pakartoja, kad šioje srityje veiksmingai užkertant kelią pažeidimams ir sukčiavimui apsaugomi Europos Sąjungos finansiniai interesai ir daromas reikšmingas poveikis vidaus rinkai, nes pašalinamas nesąžiningas ekonominės veiklos vykdytojų, kurie vengia vykdyti pareigas, pranašumas subjektų, kurie vykdo savo šios srities įsipareigojimus, atžvilgiu;
31. pabrėžia, kad tinkamas muitinių veikimas daro tiesioginę įtaką apskaičiuojant PVM dydį;
32. šiomis aplinkybėmis primena, jog Audito Rūmai savo specialiojoje ataskaitoje Nr. 13/2011³ nustatė, kad vien taikant 42 muitinės procedūrą⁴ 2009 m. septyniose valstybėse narėse, kuriose Audito Rūmai atliko auditą, ekstrapoliuotieji nuostoliai sudarė 2 200 mln. EUR⁵, o tai atitinka 29 proc. PVM, kuris teoriškai tose šalyse buvo taikomas visų 2009 m. pagal 42 muitinės procedūrą vykdytų importų apmokestinamai vertei;
33. primena, kad Audito Rūmai nustatė didelių trūkumų valdant supaprastintas muitinės procedūras, kurios sudaro 70 proc. visų muitinės procedūrų; pažymi, kad dėl šių trūkumų Sąjungos biudžetas patyrė nepateisinamų nuostolių ir buvo nepateisinamai pažeistos ES prekybos politikos nuostatos; pabrėžia, kad nustatyti trūkumai – tai, be kita ko, prastos

¹ Tyrimas, skirtas kiekybiškai nustatyti ir išnagrinėti skirtumą tarp numatomų ir faktiškai surenkamų PVM pajamų 25 ES valstybėse narėse, kurį Komisijos užsakymu atliko bendrovė „Reckon LLP“.

² Faktinių PVM pajamų ir pajamų, kurias valstybės narės, atsižvelgdamos į savo ekonomiką, turėtų teoriškai surinkti, skirtumas.

³ Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 13/2011 „Ar 42 muitinės procedūros kontrolė leidžia užkardyti ir aptikti pridėtinės vertės mokesčio (PVM) vengimą?“

⁴ Importuotojo naudojama tvarka, siekiant, kad būtų taikomas atleidimas nuo PVM, kai importuotos prekės gabenamos į kitą valstybę narę ir PVM mokamas paskirties valstybėje narėje.

⁵ Iš kurių 1 800 mln. EUR nuostolis patirtas septyniose atrinktose valstybėse narėse, o 400 mln. EUR nuostolis – atrinktų importuotų prekių 21 paskirties valstybėje narėje.

kokybės ar menkai dokumentuose registruojami auditai ir menkas automatinio duomenų apdorojimo metodų naudojimas atliekant patikrinimus, kai taikomos supaprastintas procedūros;

Išlaidos.

Žemės ūkis

34. pažymi, kad 2010 m. padaugėjo pranešimų apie pažeidimus ar tariamo sukčiavimo atvejus, o jų finansinis poveikis padidėjo nuo 13 mln. EUR 2009 m. iki 69 mln. EUR 2010 m;
35. apgailestauja, kad padėtis, susijusi su bendra susigražintų lėšų dalimi, lieka nepatenkinama: per 2010-uosius finansinius metus valstybės narės išieškojo 175 mln. EUR – tai sudaro 42 proc. 2007 m. ir vėlesnių metų Europos žemės ūkio garantijų fondo skolų – o bendra neišieškotų lėšų suma 2010-ųjų finansinių metų pabaigoje sudarė 1,2 mlrd. EUR, tuo tarpu valstybės narės, vadovaudamosi vadinamąja 50/50 taisykle, iš savo nacionalinių biudžetų į ES biudžetą pervedė tik 300 mln. EUR; apgailestauja, kad Komisija neatsižvelgė į Europos Parlamento raginimą ir 2010 m. ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje nepateikė Europos Parlamentui informacijos apie šioje srityje padarytą pažangą; pakartoja savo raginimą Komisijai imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų taikoma veiksminga lėšų susigražinimo sistema, ir apie tai informuoti Europos Parlamentą;
36. apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės, 2010 m. pranešdamos apie pažeidimus, nesilaikė nustatytų terminų; pritaria Komisijai, kad visos valstybės narės turi tobulinti teikiamus pranešimus; primena, kad Suomija, Austrija ir Nyderlandai įsipareigojo laikytis pranešimų teikimo reikalavimų, ir ragina Komisiją Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu metinėje ataskaitoje informuoti apie pažangą, kurią šios valstybės narės padarė 2011 m.;
37. yra susirūpinęs dėl to, kad 2010 m. daugiau kaip 90 proc. Italijos ir 12 ES valstybių narių praneštų atvejų apie pažeidimus sudarė įtariamo sukčiavimo atvejai; ragina valstybes nares imtis visų būtinų priemonių, įskaitant glaudų bendradarbiavimą su Europos institucijomis, siekiant panaikinti visas sukčiavimo, susijusio su ES lėšomis, priežastis;
38. yra susirūpinęs dėl to, kad Prancūzija, Vokietija, Ispanija ir Jungtinė Karalystė pranešė apie įtartinais nedaug įtariamo sukčiavimo atvejų, visų pirma turint mintyje jų dydį ir gaunamą finansinę paramą, kaip nurodyta Komisijos ataskaitoje dėl Sąjungos finansinių interesų apsaugos; mano, kad todėl kyla pagrįstų abejonių, ar laikomasi pranešimų teikimo principų; ragina Komisiją įtraukti išsamią informaciją apie šiose valstybėse narėse taikomus informacijos teikimo metodus ir gebėjimą nustatyti pažeidimus; dar kartą ragina Komisiją atidžiai stebėti valstybėse narėse veikiančių priežiūros ir kontrolės sistemų veiksmingumą ir užtikrinti, kad informacija apie pažeidimų lygį valstybėse narėse atspindėtų realią padėtį; ragina Komisiją ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateikti informaciją apie veiksmus, kurių šioje srityje imtasi 2011 m.;

Sanglaudos politika

39. remiantis 2010 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateiktais duomenimis, apie 70 proc. visų pranešimų apie pažeidimus atvejų buvo susiję su sanglaudos politika, o

išlaidų išieškojimo rodiklis sanglaudos politikos srityje 2010 m. buvo didžiausias (per 60 proc.); pabrėžia, kad pagal pateiktus duomenis neįmanoma objektyviai įvertinti faktinio pažeidimų ir sukčiavimo atvejų šioje srityje skaičiaus, nes didelis pažeidimų ir (arba) sukčiavimo atvejų, apie kuriuos pranešta, skaičius gali būti susijęs su 2009 m. pradėta taikyti PVS;

40. džiaugiasi 2010 m. padaryta pažanga, susijusia su 2000–2006 m. programavimo laikotarpiu išieškotomis sumomis, kurios sudarė 70 proc. arba 2,9 mlrd. EUR neteisėtai išmokėtų lėšų, palyginti su 2009 m. rodikliu, kuris siekė 50 proc.;
41. pažymi, kad 2010 m. Danija, Prancūzija, Malta, Nyderlandai, Švedija ir Slovėnija nepranešė nė apie vieną pažeidimo atvejį šioje srityje, o tai verčia abejoti, ar tinkamai taikoma PVS; yra susirūpinęs dėl mažo išieškojimo rodiklio Vengrijoje, Čekijoje ir Slovėnijoje (apie 20 proc. ir mažiau); ragina Komisiją imtis veiksmų, išsiaiškinti priežastis ir kitų metų ES finansinių interesų apsaugos ataskaitoje informuoti Europos Parlamentą apie padarytą pažangą;
42. pabrėžia, kad, kaip matyti pagal 2010 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitoje pateiktus duomenis, tų kategorijų pažeidimų, apie kuriuos pranešama daugiausia, analizė rodo, jog pažeidimai dažniausiai nustatomi projekto įgyvendinimo etapu, o didžiausias finansinis poveikis padaromas atrankos ir viešųjų pirkimų etapais; pabrėžia, kad vadovaujantis skaidria, aiškia ir lanksčia viešųjų pirkimų sistema, aktyviau naudojant elektroninę viešųjų pirkimų sistemą ir ES lygmeniu nustačius bendrus viešųjų pirkimų principus, būtų galima užtikrinti efektyvesnę valstybių narių ir ES lėšų panaudojimą; tikisi, kad Komisija efektyviai įgyvendins viešųjų pirkimų sistemos reformą;

Pasirengimo narystei fondai

43. yra susirūpinęs, kad Pasirengimo narystei fondų srityje išlaidų išieškojimo rodikliai patys mažiausi: 2010 m. šis rodiklis siekė vos 10 proc., palyginti su 27 proc. 2009 m.; su nerimu pažymi, kad 2002–2006 m. laikotarpiu išieškojimo rodiklis lieka mažas – apie 30 proc., ypač Bulgarijoje, Turkijoje, Lietuvoje ir Latvijoje, ir ragina Komisiją imtis veiksmų, kad paramą gaunančios šalys paaiškintų mažų išieškojimo rodiklių priežastis, pagerintų savo rezultatus ir atnaujintų trūkstamą informaciją apie baigtas išieškojimo procedūras;
44. pažymi, kad, kaip ir 2009 m., didžiausias pažeidimų ir sukčiavimo atvejų skaičius susijęs su SAPARD fondo lėšų panaudojimu Bulgarijoje ir Rumunijoje; džiaugiasi, kad Bulgarija padarė didelę pažangą stiprindama nacionalinės kontrolės sistemas, kurią parodo tai, jog 2010 m. didžiąją dalį pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų nustatė ne išorės, o vidaus ar nacionaliniai kontrolieriai ir tikrintojai; apgailestauja, kad Rumunijoje dauguma pažeidimų ir tariamo sukčiavimo atvejų vis dar nustatoma per patikras, kurios atliekamos ES tarnybų arba jų prašymu; ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su Rumunijos valdžios institucijomis siekiant pagerinti susidariusią padėtį;
45. pritaria Komisijos siekiui remti naujųjų paramos gavėjų (Turkijos, Kroatijos, Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos ir Juodkalnijos) pastangas įgyvendinti pažeidimų valdymo sistemą (PVS);

OLAF

46. pakartoja, kad būtina toliau stiprinti OLAF nepriklausomumą, veiksmingumą ir efektyvumą;
47. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti veiksmingą ir savalaikį rekomendacijų, pateiktų OLAF baigus tirti bylas, įgyvendinimą;
48. mano, kad valstybės narės turėtų būti įpareigosos kartą per metus pateikti ataskaitas dėl veiksmų, kurių imtasi reaguojant į bylas, kurias OLAF persiuntė valstybių narių teisminėms institucijoms, įskaitant informaciją apie tokiais atvejais taikytas baudžiamąsias ir finansines sankcijas;

Viešieji pirkimai, didesnis skaidrumas ir kova su korupcija

49. ragina Komisiją, atsakingas Europos Sąjungos agentūras ir valstybes nares imtis veiksmų ir numatyti išteklius siekiant užtikrinti, kad naudojant ES lėšas nebūtų korupcijos atvejų, taikyti atgrasomąsias sankcijas tais atvejais, kai nustatoma korupcija ir sukčiavimas, ir dažniau konfiskuoti nusikalstamu būdu įgytą turtą sukčiavimo, mokesčių vengimo ir pinigų plovimo bylose;
50. pabrėžia, kad 2011 m. Komisijos komunikate „Kova su korupcija ES“ nustatyta, kad dėl korupcijos per metus ES netenkama 120 mlrd. EUR, dėl kurių patiriama finansinių nuostolių, sumažėja viešųjų finansų ir pasitikėjimas demokratinėmis institucijomis; be to, pabrėžia, kad 2011 m. Parlamento rezoliucijoje dėl ES pastangų kovoti su korupcija tvirtinama, kad dėl korupcijos netinkamai naudojamos viešosios lėšos apskritai ir ES lėšos, surenkamos iš mokesčių mokėtojų, ir iškreipiama rinka; ir ragina – pateikdamas taip pat ir minėtąjį pareiškimą – Komisiją ir atitinkamas Sąjungos įstaigas užtikrinti, kad ES lėšos nebūtų naudojamos korupciniais tikslais;
51. palankiai vertina Europos Parlamento sprendimą įsteigti specialųjį komitetą organizuoto nusikalstamumo, korupcijos ir pinigų plovimo klausimais;
52. džiaugiasi, kad 2011 m. sausio 20 d. Malta ratifikavo Konvenciją dėl ES finansinių interesų apsaugos; apgailestauja, kad šios Konvencijos dar neratifikavo Čekijos Respublika, ir ragina valstybes nares kuo greičiau ištaisyti padėtį; taip pat ragina Estiją ratifikuoti 1996 m. lapkričio 29 d. Protokolą dėl Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijos preliminariais nutarimais aiškinti Konvenciją;
53. primena, kad Herkulio II programa – finansinė priemonė, kurią Komisija (OLAF) valdo ES finansinių interesų apsaugos ir susijusios baudžiamosios veikos, įskaitant cigarečių kontrabandą, prevencijos srityje; pažymi, kad Herkulio II programos įgyvendinimo laikotarpio vidurio vertinime patvirtinta jo pridėtinė nauda; mano, kad įgyvendinant priemonę, kuri pakeis Herkulio II programą, t. y. Herkulio III programą, turėtų būti toliau tobulinama techninė įranga valstybėse narėse, finansuojama galimybė naudotis duomenų bazėmis, kurios labai svarbios valstybių narių valdžios institucijoms ir OLAF vykdant tyrimus, ir kovojama su cigarečių kontrabanda ir padirbinėjimu atsižvelgiant į teisiškai privalomus susitarimus su tabako gamintojais;
54. pakartoja raginimą Komisijai ir valstybėms narėms parengti, įgyvendinti ir periodiškai vertinti vienodas viešųjų pirkimų sistemas tam, kad būtų užkirstas kelias sukčiavimui ir korupcijai, apibrėžti ir įgyvendinti aiškias dalyvavimo viešuosiuose pirkimuose sąlygas ir kriterijus, pagal kuriuos būtų priimami sprendimai dėl viešųjų pirkimų, taip pat patvirtinti

ir įgyvendinti nacionalinio lygmens sprendimų dėl viešųjų pirkimų persvarstymo sistemas, užtikrinti valstybės finansų skaidrumą ir atskaitomybę už juos ir patvirtinti bei įgyvendinti rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemas;

55. džiaugiasi, kad 2011 m. sausio mėn. Komisija paskelbė Žaliąją knygą dėl ES viešųjų pirkimų politikos modernizavimo. „Efektyvesnės Europos viešųjų pirkimų rinkos kūrimas“; pažymi, kad 2011 m. birželio mėn. buvo priimta šios konsultacijos vertinimo ataskaita ir kad 2011 m. gruodžio mėn. Komisija priėmė savo pasiūlymus dėl pagrindinių ES viešųjų pirkimų taisyklių (Direktyva 2004/17/EB ir Direktyva 2004/18/EB) reformas;

Tolesni veiksmai

56. prašo Komisijos informuoti Parlamentą apie tai, kokius kitus rodiklius, šaltinius ar metodus, be apie pažeidimus pranešančių asmenų ar informatorių pateiktos informacijos, ji gali naudoti siekdama nustatyti, kuriose ES finansavimo ar ES įplaukų srityse yra daug sukčiavimo atvejų;
57. ragina Komisiją apsaugoti ir skatinti nepriklausomą tiriamąją žurnalistų veiklą, kuri yra esminis kovos su nusikaltimais, sukčiavimu ir korupcija, susijusiais su ES lėšomis, elementas;
58. ragina Komisiją įvertinti, ar ištirti sukčiavimo atvejai, apie kuriuos pranešė su jais susiję asmenys ar informatoriai, nustatyti srityse, kuriose remiantis nepriklausomais kriterijais ar rodikliais apskaičiuota didelė sukčiavimo atvejų tikimybė; jeigu nustatyti kitose srityse, ragina įvertinti kitus pažeidimo tyrimų iniciavimo būdus srityse, kuriose įtariamo sukčiavimo atvejai nuslepiami taikant „baudžiamosios tylos įstatymus“, pagal kuriuos neleidžiama informacijai nutekėti per apie pažeidimus pranešančius asmenis ar informatorius;
59. atsižvelgdamas į padėtį, kuri kartojasi daug metų, t. y. į tai, kad valstybės narės laiku nepateikia duomenų arba jų pateikiami duomenys nėra tikslūs ir jų neįmanoma palyginti, taigi nėra galimybių objektyviai įvertinti realaus sukčiavimo masto ES valstybėse narėse, o Europos Parlamentas, Komisija ir OLAF negali tinkamai atlikti savo funkcijų, susijusių su situacijos vertinimu ir tolesnių pasiūlymų teikimu, pabrėžia, kad tokia situacija neturi būti toleruojama ir ragina Komisiją prisiimti visapusišką atsakomybę už neteisėtai išmokėtų lėšų susigrąžinimą ir surinkti reikalingus suvienodintus duomenis, kuriuos būtų galima palyginti, nustatyti ataskaitų teikimo principus visose valstybėse narėse;

o

o o

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, Europos Audito Rūmams, OLAF priežiūros komitetui ir OLAF.